Ч. 242. Пятниця 11 падолиста (29 жовтня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

106 засїдане I. сесиї IX. періоду з дня 9-го падолиста 1910.

Вчера розпочало ся засїдане о год. 9, рано при слабій участи послів.

П. Маршалок повідомляє, що з протоколом 103 засїданя, против котрого внесено протест, поступив після реґуляміну.

На чергу прийшли підпираня петиций і читане інтерпеляций.

П. Маршалок уділив голосу пос. Скваркови, котрий відчитав протест, внесений українськими послами против правильности попередного засїданя.

П. Маршалок заявив, що протест той долучить ся до протоколу.

П. Скварко забравши голос другий раз, зголошує внесене протесту та домагає ся спростованя стенографічного протоколу з засїданя з 7 падолиста.

Перед приступленем до дневного порядку зголосив ся до слова п. Левицкий, щоби на основі § 75 реґуляміну соймового поставити інтерпеляцию до п. Маршалка. Іменно запитав, длячого п. Маршалок і п. Намістник не роблять — після гадки інтерпелянта — заходів, щоби довести до угоди між обома народами.— На то запитане відповів п. Маршалок, що п. Левицкий сам найлїпше знає, що він, Маршалок, робив всьо можливе, аби лиш уможливити порозуміне між польскими а рускими послами, а коли то не удало ся, то в тім не єго вина.

Коли приступлено до дневного порядку і почав промовляти п. Ґурский, розпочали українські посли на ново голосну обструкцию.

Забрав слово по п. Ґурским п. Левицкий і тоді в сали утихомирило ся. П. Левицкий говорив дві години і о год. 3-ій з полудня просив п. Маршалка, аби позволив єму докінчити промову на слїдуючім засїданю.

П. Маршалок згодив ся на те і назначив слїдуюче засїдане на нинї рано.

Вісти полїтичні.

Повне засїдане австрийскої делеґациї. — Проґрама нового кабінету француского.

Австрийска делеґация відбула вчера повне засїдане, на котрім по промові предсїдателя дра Ґломбиньского і інтерпеляциях дел. Зайця, Реннера і Цеглиньского розпочала ся дискусия над буджетом міністерства справ заграничних, в котрій дел. Шустершиц висказував жаль з причини, що Босна і Герцеґовина не мають своїх представителів в делеґациях.

З черги забрав голос дел. бар. Ґавч і займив ся перед усім обговоренем справи анексиї, а відтак підніс величезну працю монархії в часї 32 лїт над піднесенем обох тих занедбаних турецких провінций, котра то праця довела до хорошого розвитку обох країв на всїх полях. Висказав відтак погляд, що належить всьо зробити, аби ті краї як найтїснїйше сполучити з монархією. Також треба окружити печаливостию всї полудново-славяньскі краї. Монархія у власнім інтересї подасть поміч всему, що зможе улекшити добре пізнане Балкану. Памятати також треба, як важні суть економічні відносини з полудново-всхідними державами і згодив ся з поглядами дел. Шустершица що до конечности удержаня здорового селяньского стану.

З черги забрав голос дел. Балек і заявив, що анексия представляє ся як борба против Сербів. Верхною точкою переслїдуваня Сербів були процеси загребский і Фрідюнґа у Відни. Полїтика Австриї на Балканї є противславяньска і тому Серби будуть голосувати против буджету.

Дел. Ґрабмаєр признав, що анексия була

---

18)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Конець).

В годину опісля поробив я кілька візит і можу тепер розповісти дещо докладнїйше про се місточко. Берлин єсть осередком значної німецкої кольонії серед великої анґлійско-канадийскої области. З початком минулого столїтя поробило ся було в сїй части Онтериа кілька таких кольоній. Першими єго жителями були Менонїти, що в 1801 р. зайшли були сюди з Пенсильвенії. В двайцять лїт пізнїйше поселила ся тут була подібна релїґійна секта т. зв. Аміші. Сї перші поселенцї доробили ся тут так борзо великого маєтку, що давні їх сусїди в Німеччинї набрали також охоти вандрувати до Канади. Пізнїйше зачали сюди заходити лютерани, кальвіни і католики з Прус, Баварії, Бадену, Альзациї і Швайцарії та вкрили край цвитучими селами, котрим понадавали назви всїляких міст в рідній краю як Почдем, Маґдебурґ, Гамбурґ, Карльсруге, Гайдельберґ, Баден і Цїріх. Але вже тоді був Берлин осередком сеї німецкої кольонії, бо вже в 1838 р. знаходить ся в анґлійских описах подорожий пані Джемізон згадка про се місто. Там каже ся: „В Берлинї мають Німцї друкарню і видають в ній ґазету в своїй рідній мові і она розходить ся по цїлій провінциї“. В 1854 р. були в Берлинї вже дві друкарні, а в Гамбурзї і Ватерльо по одній, а в сїм послїднїм сїльци була навіть бібліотека, котра випозичувала книжки.

В цїлім Онтеріо було в 1871 р. кругло 160.900 Німцїв, в десять лїт опісля вже 190.000, а в 1901 р. кругло 205.000, але сильна анґлійска іміґрация спинила значно наплив німецкого елементу і ослабила німецкий характер кольонії. Нинїшний Берлин єсть промисловою місцевостию і має всего лиш 12.000 душ.

*

І знов пустив ся я в дорогу, але тепер вже ніс мене пароход по спокійнім озері Онтеріо до кінця моєї подорожі. Я плив на полудне до тої закутини озера, де зелені води, що пізнїйше творять ріку сьв. Лаврентия, пробивають в шаленім бігу ту вузку шийку, що відділює озеро Ірі (Erie) від Онтерія. Тут то водопади Найеґри серед громового гуку представляють найвеличавійше видовище американьскої природи, розмежують ся від себе східно- і західно-канадийска культура, а обі знов від американьскої. Тут хотів я закінчити свою вандрівку по північнім краю і вернути назад до Сполучених Держав.

Отже коли ми доплавали до полудневого берега озера і показало ся устє славної ріки, дожив я малого розчарованя. Зелена смуга Найеґри сполучала ся з такоюж самою площею озера без всякої незвичайної прикраси. Низькі береги, між котрими ріка впадає до озера, причиняють ся якраз до того, що она стає не значна в цїлій тій спільній грі озера і суші. Але скоро ми заплили до устя і з озера поза нами зробила ся лиш зеленава смуга, зачав показувати ся щораз величавійший краєвид. Канадийский беріг, що правда, позістає все ще низький і аж дальше зачинає поволи підоймати ся в гору, але американьский по правім боці підпимає ся зараз мов би який скалистий вал а чим дальше в глубину спливають ся оба береги в красні скалисті ворота, котрі надають ріці, що стає тут вже якось дивно неспокійна, таінственного характеру. На щастє кілька осель ослаблюють понурість американьского берега а передовсїм па самім кінци скал біліє ся красна стара кріпость. Я мусїв мимоволї кілька разів оглянути ся і сам себе питав, чи то дійстно повіває на тій кріпости американьский звьіздистий прапор, чи може не поміняли ся оба народи берегами і чи не стали тепер Американцї зберігателями старини а Канадийцї тими практичними людьми, що по тамтім боці завели купелеве місце зі стацию зелїзничою? Бо тота кріпость то памятник з канадийскої минулости. То Французи побудували єї в 1749 р. на місци старого форту, котрого основателем був не хто иньший як лиш кольонізатор сторін над озером Онтеріо, Сієр де ля Саль в 1678 р.; відтак в 1759 розсїли ся між сими білими стїнами Анґлійцї і аж з кінцем війни о независимість стали Американцї властителями сеї кріпости, а стация зелїзнича на канадийскім боці належить до американьскої центральної зелїзницї Мічіґен. Аж дальше звідси нале-

великим успіхом полїтики ґр. Еренталя і виступив відтак против висказів Крамаржа і соцiялїстів, котрі доказували, що анексия була зломанєм права. Було би дуже некористно і небезпечно, коли би Австро-Угорщина була згодила ся на конференцию. Обговорював відтак справи тридержавного союза.

Дел. Масарик добачував легковаженє соймів краєвих в тім, що рівночаено з ними радять делеґациї. Обговорюючи справу тридержавного союза, заявив бесїдник, що Славяни хотять, аби полїтика Австриї була независима від Німеччини. Полїтика пруска мусить бути несимпатична для Славян супротив переслїдуваня там Поляків і Чехів. Обговорюючи полїтику Росиї, зазначив бесїдник, що Росия повинна поглубити у себе конституцию і змінити своє поведенє супротив неросийских народностий. Мусить перестати гнобити, коли хоче іти на чолї славяньских народів.

Дел. Сімоновічі заявив, що Румуни від давна прихильні для тридержавного союза. Бесїдник жалував ся з причини положеня Румунів на Угорщині і відкликував ся до п. мінїстра Еренталя, аби старав ся о можливі відносини між Румунами і Мадярами.

II. Мінїстер справ заграничних ґр. Еренталь відповів на інтерпеляцию дел. Зайца в справі бесїди віцебурмістра Відня, др. Порцера.

При кінци засїданя президент др. Ґломбіньскии відчитав письмо дел. Бернрайтера, в котрім він доносить, що складає достоіньство віцепрезидента делеґациї з причини, що бере участь в угодових переговорах в Празї.

На передвчерашнім засїданю француской палати послів президент мінїстрів Бріян відчитав заяву правительства. Заповідає она, що правительство наміряє оперти ся виключно на републиканьскій більшости. Буде домагати ся від парляменту ухваленя закона для охорони републиканьских інституций, законного переведеня реформи виборчого права, реформи адмінїстрациї, судівництва, службової праґматики і податку особисто-доходового. Робітники же повинні стреміти до свого економічного розвитку лише в дорозї законній, а не насильством. Аби спинити „саботаж“ і анархію, буде конечним взяти ся до виновників тих злочинів. Свобода робітничих товариств не буде нарушена, бо є так само ненарушена як свобода працї Але правительство не позволить на то, аби ті товариства розвивали полїтичну акцию і домагає ся, аби право страйку служби державної управильнено без двозначности. Не можна допустити до того, щоби народне житє було спинюване, а вітчина аби була в небезпечности.

Вкінци заповідає проґрама правительства скріпленє армії і фльоти.

Новинки.

Львів, дня 10-го падолиста 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував віцепрезидентами судів окружних: радника висшого суду краєвого Генр. Гуральского в Стрию, а радн. суду краєв. Конст. Онишкевича в Стрию для Тернополя.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав директорови державної гімназиї в Стрию Юліянови Дольницкому з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника правительства.

— **Краєвий Шкільний Союз у Львові** подає до відома всїм інтересованим, що канцелярия Союза перенесена з дому „Просьвіти“ до дому при ул. Доміні́каньскій ч. 4, III поверх (нарожна камениця) де урядує щоденъ сталий урядник; рівночасно повідомляє ся, що дотеперішний секретар п. др. Іван Брик дістав відпустку, а секретарство обняв о. Омелян Ваньо. Всякі письма до К. Ш. Союза просить ся посилати під повисшою адресою.

— **Головний Виділ** кр. тов. господарского „Сільский Господар“ у Львові просить сею дорогою усильно всї пов. філїї товариства, які доси сего не зробили, о як найскорше надіслане звіту на обіжник з 28 жовтня с. р. З окрема просимо кожду філїю о надісланє як найскорше докладного спису членів, зглядно доповненє вже надісланого.

— **Дрібні вісти.** Товариство урядників і сьвящеників, стовар. зар. з обмеженою порук. у Львові купило мин. соботи на власність 2-поверхову каменицю при ул. Домінїканьскій ч. 11 (ріг площі Домінїканьскої напроти костела Домінїканів). — В наслїдок цїсарского розпорядженя просьби женатих офіцирів о допущенє до военної школи мають бути о скілько можна увзгляднювані. — В Токіо засуджено на смерть 20 Японців обжалованих о участь в заговорі на житє японского цїсаря.

— **Нещасливі пригоди.** На обшарі двірскім в Клубівцях, товмацкого повіта згинули дня 1 с. м. в наслїдок затровня ґазами три робітники: Антін Смольницкий, Танас Мисик і Семен Мисик заняті при копаню керницї. — На явівскім оболоню знайшов 9-лїтний хлопець, Войтїх Немнек, острий карабіновий набій, який очевидно загубив якийсь вояк і приніс его до дому та запросив собі до забави ще молодшого від себе товариша. Хлопцї вложили набій межи двері і били доти молотком, аж набій вистрілив. Вибух був так сильний, що відкинув двері в бік, а з дверми полетів і молодший хлопець. Сему хлопцеви на щасте не стало нїчого, але Немнка так покалїчило, що стация ратункова відставила его до шпиталю.

— **Самоубийства.** В Чорткові, в однім з тамошних готелїв застрілив ся з револьвера 18-лїтний Йосиф Коцович, ученик VI кл. одної з львівских гімназий, син чортківского різника. Причиною самоубийства було то, що Коцович не здав поправки з одного предмету, а батько відмовив ему дальшого удержаня. — В домі при ул. Барт. Гловацкого ч. 4 стрілив до себе з револьвера Северин Чубальский, ученик школи промислової і зранив ся тяжко. В станї грізнім відвезено его до шпиталю. — Вчера по полудни в готели „Метрополь“ відобрав собі житє вистрілом з бравнінґа Андрій Савицкий, ст. комісар Дирекциї скарбу в Станиславові, котрий тамтої ночи заїхав до сего готелю. Вчера по полудни вернувши з міста до готелю о 4 год., казав дверникови готелевому збудити ся о 5 год. Коли дверник о тій порі запукав до дверий а Савицкий мимо довшого пуканя і стуканя не отворив, виважено двері і знайдено его вже неживого. На місци явила ся комісия судова з лїкарем дром Дамом, котрий сконстатував смерть. Тїло відставлено до заведеня для судової медицини. При погибшім знайдено гроші і дорогоцїнности та віддано їх своякови самоубийника п. Марияновн II., інспекторови зелїзничому. Причина самоубийства незвістна.

— **Против картярства.** Дирекция полїциї виконує від довшого часу енерґічний надзір над львівскими каварнями в цїли нищеня виконуваного там картярства. В послїдних днях прихоплено при грі в „фербля“ в „Кришталовій“ каварни 4 особи. Карти і готівку в сумі 25 К сконфісковано, а справу віддано судови.

— **Зголошуванє заразливих недуг в міскім фізикатї.** Львівский маґістрат постановив

жить вже лївий беріг Найєґри зовсім до Канади а правий до Сполучених Держав.

Пароплав повіз нас лиш не далеко по рiцї, котрої филї ставали щораз більше рвучі, як вже перед нами показав ся зовсім новий образ ріки і заповів нам, що тут конець нашої подорожи. Саме перед нами отворила ся дебра, котрою ми їхали, долинками з правого і лївого боку а відтак зійшла ся знову так вузко і грізно понад рвучою водою, що тут мусїла вже закінчити ся вся дальша їздя. В кождій з тих долинок видко було по однім сільци, з котрих очевидно канадийске було вишнїйше а поза ними звисав понад входом до скалистої дебри зелїзний міст, що сполучав оба береги. Недалеко мосту як би на то, щоби цїлому тому образови надати ще більше торжественности, піднимав ся близько моста понад краєм лївого берега величезний стовп, з котрого якийсь вояк споглядав на краї в споді під собою. Той вояк то ґенерал Брок, котрому Канадийцї приписують важну побіду над Американцями у війнї в 1812 р., за котру він мусів заплатити власним житєм. А сільця то були Квінстон на канадийскім і Люїстон на американьскім боцї; але хоч Квінстон лежить цїле серед садів і, як сказано, єсть далеко красше як американьске, то таки наш корабель взяв ся на лїво до правого берега і ми за кілька мінут станули в Люїстонї.

Що менї тут передовсім впало в очи, то була ріжниця межи канадийскими а американьскими урядниками митовими. Тутешні урядники виконували свою службу так байдужно і недбало, що тота їх докучлива робота потягнула ся дуже довго а мимо того не була основна. Канадийский урядник то нїби сама держава в его особі і він має в собі щось бюрократичного, але то й підносить его особистий інтерес в службі та надає ему сьвідомости свого стану, підчас коли Американцї уважають державу не за щось висшого над собою, лиш ставлять свою особу понад державу і мають єї урядників за нїщо. Наслїдки того суть такі, що в Сполучених Державах старають ся о несади не конче найздібнїйші люди а поступоване урядників виглядає нераз так як тої служби, котрої паньство вийшли якраз з дому.

Але я над Найєґрою і годї в виду природи заводи полїтичну балаканку. З парохода переніс ся я до отвертого ваґона електричної зелїзницї і заїхав в середину дебри. Простїсенько в гору піднимали ся понад нами скалисті стінки але наші очи були звернені не на них а на ту воду в долинї, що стиснена, виглядала мов би якась мала річка. Насамперед серед зеленої струї показували ся щораз більше синяві плеса і білі мов молоко кружляючі вири. Відтак біла піна перескакувала мов би в злости через видимі і невидимі скали, що ставили водї запору. А тепер стало ся нїби щось нечуваного, бо хмари білої піни піднимали ся мов би аж до неба і спадали знов глубоко в долину а гук і шум наповняв цїлу вузку дебру. Відтак наставала нїби перерва в тій найбільшій пристрасти. Остро під прямим кутом заломлювала ся скалиста дебра а відтак показало ся майже зовсім кругле плесо, в котрім вода нїби спокійно спочивала. Коли же було лїпше придивити ся, то видко було, що она крутила ся тут величезним виром, в котрого глубинї лютила ся ще вся пристрасть послїдної борби.

А тепер їхали ми дальше горі рікою до тої послїдної борби! І знов задуднїли гори від того гуку води, ще висше підкидало піною, ще глубше поринали зелені филї в ту скалисту пропасть. А відтак далеко перед нами показав ся образ нїби надземскої краси. Поза високими каблуками трох зелїзних мостів стала наша скалиста дебра вдвоє так широка. Розбурхана вода розстелила ся в нїй мов би широким синьо-зелено-білим ковром а онтам поза тим ковром скалисті стіни, котрими кінчила ся наша дебра, вкрили ся біло-зеленим блеском водоспадів, котрі сьвітло сонця переплїтало золотими смугами а понад котрими піднимала ся маєстатично ясна дуга. Так як по завзятій борбі серед звуків музики герой побідитель в'їзджає на сивім кони до здобутого міста, так закінчила ся вся борба, весь той гук і шум в дебрі Найєґри величавостию водоспадів.

Знав я їх добре вже з давнїйших часів, але їх жива краса стає що дня нова і годї на них надивити ся. Сим разом стан води був трохи низший, але за то було видко ті пороги, по котрих вода збігає а я умів вже лїпше розпізнати ті знаки берегів, які тут відділяють оба народи: Американцї певно великий нарід, але Канадийцї мають більше змислу для краси природи.

удержувати і на дальше через цілий день інспекцию в бюрі міского фізикату, котру заведено в літі зі взглядів на небезпечність холери. Небезпечність занесеня спорадичних случаїв холери єсть і на дальше а до якогось степеня навіть не збільшила ся в виду факту, що правительство знесло по части лікарский надзір над границями Галичини а рівночасно жителї міста Львова і лікарі привикли зголошувати до фізикату підозріні або стверджені случаї заразливих недуг в порі передполудневій. Отже случаї ті можна зголошувати також і в порі пополудневій до 8 год. вечером.

— **На Знесїню** під Львовом відбуло ся вівторок посьвячене угольного каменя під дім читальнї „Просьвіти". Посьвяченя довершив о. парох Білинкевич, а потім пожелав щасливого докінченя сего діла, бажаючи, щоби з читальнї виходила правдива просьвіта і братня любов. При посьвяченю співав хор богословів зі Львова і хор читальнї з жовківского передмістя. Мимо непогоди зібрало ся доволї богато Русинів, місцевих і львівских. Подивляти треба одушевлене і охоту, з якою взяли ся члени сеї читальнї до будови свого дому. Ледви рік минув, як читальню заложено, а вже купили за 5.570 кор. реальність (230 квадр. сяжнів) серед села, де стояла коршма і будують дім (14×8·60) на читальняну салю і крамницю. А треба додати, що в читальнї „Просьвіти" гуртують ся біднійші господарі і молодіж. Честь тим Знесїнчанам, як Василь, Григорий і Стефан Чухраї, Іван Яновский, Дмитро Вацик і инші, котрі взяли ся так щиро до народної праці на Знесїню.

— **Уведенє малолїтної**. До львівскої поліциї звернула ся опогди з просьбою о поміч п. Олена Вуйцікова, вдовиця по управителю столярскої фабрики і предложила слідуючу справу: Донька Вуйцікової 16-лїтна Станислава одержала дорогою інсератів місце панни до шитя у звістної на львівскім бруку тінґлевої таночпиці Орловскої, котра представила ся їй яко „артистка театру". Дня 1 с. м. виїхала Вуйцікївна без відомости матери з Орловскою до Кракова. Позаяк Вуйцікївна не відповідала на лист матери, взиваючий її, щоби вертала до дому, а родина довідала ся, що она разом з Орловскою має виїхати до Росиї, де Орловску заанґажовано до якогось тінґлю, то родина Вуйцікової зажадала телефонічно арештованя Вуйцікївної і Орловскої, котру обжаловує о уведенє малолїтної. Вуйцікївна єсть хорошою білявкою і стрункого росту.

В справі сїй наспіла нинї з Кракова вість, що там вже арештовано львівску тінґлївку Орловску і її жертву 16-лїтну Вуйцікївну. Сю послїдну відставлять до дому матери а Орловска, котра тепер позістає під опікою краківскої поліциї, буде відповідати перед судом за уведенє малолїтної.

— **О спроневіренє**. Перед судом присяжних в Кракові розпочав ся вчера процес против асистента почтового Фердинанда Вольфа, обжалованого о надужите власти урядової в той спосіб, що присвоїв собі два листи: один, в котрім було 4000 рублїв і 5000 кор., висланий з Відня до фірми Медіян в Підволочисках, а другий, в котрім було 5000 кор. висланих фірмою Мінія і Спіра в Кракові до Гусятина. Обжалований випирає ся вини.

— **Продав Жида за 100 корон**. Перед судом повітовим у Вадовицях вела ся оріґінальна розправа, в котрій найважнїйшу ролю грав проданий Жид. Річ була така. Дня 25 липня с. р. купцї вертаючі з ярмарку в Кентах вступили на пиво до коршми Зільбіґера в місцевости Вепрж. Межи ними був Шміла Штаер, пекар з Андрихова, Ян Мазґай, згінник і инші. На то над'їхав також 26-лїтний жид Герман Бляв. Серед балаканки при пиві сказав Штаер до Мазґая: Купи собі того Жида — і показав на Блява. — Кілько хочеш за него? — спитав Мазґай. — 100 корон — відповів Штаер. Мазґай виймив поляреc і відчислив гроші і дав їх Штаерови. Оба випили відтак ще по склянцї пива і Мазґай уважав Блява за свою власність. Коршмар видячи, на що заносить ся, радив Блявови тихцем винести ся, але Мазґай оглянувшись завчасу, не допустив до того і конче хотів посадити Жида на своїм возї. — Отже ся справа опинила ся перед судом, а яко обжалований ставав Мазґай. Розправу однак відрочено в цїли переслуханя нових сьвідків.

Телеґрами.

Відень 10 падолиста. На нинїшнім повнім засїданю австрийскої делеґациї вела ся дальша дискусия над етатом міністерства справ заграничних. Промавляв дел. Немец і полемізував з вчерашною бесїдою ґр. Еренталя.

Петербург 10 падолиста. Кадети постановили голосувати против кандидатури Ґучкова на президента думи.

Льондон 10 падолиста. На пирі льордмера в Ґільдгаль заявив Асквіт, що на межинароднім овиді появили ся хмари і були обави, але не грозили мирови серед великих держав. Ми завсїгди готові прилучити ся там, де ходить о удержанє мира. Не маємо причини лагодити ся до якихсь авантурничих плянів або пускати ся на авантури. Хочемо лиш самостійности і мира.

Ню-Йорк 10 падолиста. Вислїд виборів викликав на тутешній біржи дуже добрий настрій.

Ню-Йорк 10 падолиста. Демократи побіджають і дальше при виборах републиканів. Після послїдних обчислень будуть демократи розпоряджали в палатї послів більшостию 40 голосів.

Курс львівский.

Дня 9-го падолиста 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .	682·—	689·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	455·—	465·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	553·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	567·—	575·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	99·50	100·20
4% листи застав. Банку краєв. .	93·50	94·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	95·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·50	93·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	89·50	90·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	115·—	125·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	60·—	64·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	36·75	40·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	66·—	72·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	27·50	31·50
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский.	4·80	5·—

— **Львівский руский народний театр „Рускої Бесїди"**, під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди" ул. Францїшканьска ч. 7.

В четвер, дня 10 с. м. „Вільгельм Тель", драма в 5 діях а 10 відслонах Ф. Шіллера в перекладї Бориса Ґрінченка.

В пятницю, дня 11 падолиста „Міра Ефрос", образ з жидівского житя зі співами в 4 діях а 5 відслонах Я. Гордіна.

Цїни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не переміняє, анї не звертає за них гроший. Білети продає Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дїтий без білету.

Початок представлень о 7 вечером.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посniшні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, **9·58**, 2·00, **9·00**.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, **9·58**.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, **9.44**.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, **9·27**.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).